

183. Vid vassen av den krökta ström.

Vid vas - sen av den krök - ta ström, Som tyck - tes kär - lek,
 kär - lek su - sa, Låt öm - ma käns - lor dig be - -
 ru - sa, Var lyck - lig äl - - ska, njut och dröm.

2. Men vet, att under kärleks tvång,
 Ack, vilket tvång den hunnit giva.
 Bör första känslan trogen bliva,
 Ty hjärtat älskar blott en gång.

3. Sitt lugn den aldrig återfår,
 Som med en trogen kärlek bryter,
 Om tusen band han sedan knyter,
 Skall ångest följa i hans spår.

4. Den sorg, som tär hans kvalda bröst,
 Och tårarna uppå hans läger
 Skall vittna, han alls intet äger,
 Den minsta ro, den minsta tröst.

Bengt Lidner.